

ALBINA

Revista săptăminală a așezămintelor culturale

Anul 60

Seria II-a Nr. 424

8 PAGINI — 15 BANI

Miercuri 8 februarie 1956

Invățătorul

Era grăbit invățătorul Alecu Bălțeanu. Așa grăbit cum era nu-l răbdase însă inima să treacă pe lângă Gheorghe Popa fără să schimbe cu el măcar câteva cuvinte. Il întreabă de sănătate, îl pofti să vie seara la cercul agrotehnic, apoi își văzu de drum.

Lui Popa îi răsunau parcă și acum în urechi cuvintele pe care i le spusese nu de mult invățătorul Alecu Bălțeanu... Cuprindeau atita adevăr în ele...

— Părinții dumitale au avut opt pogoane — îi făcea dascălul socoteala. Le-au împărțit la 4 copii și dumitale ți-au venit 2 pogoane. La însurătoare ți-a adus și nevasta un pogon. Bun! Acu' aveți trei. Dacă le împarți la cei trei copii pe care îi ai, ce belșug poate avea fiecare de la un pogon de pământ, oricât de bine l-ar munci?

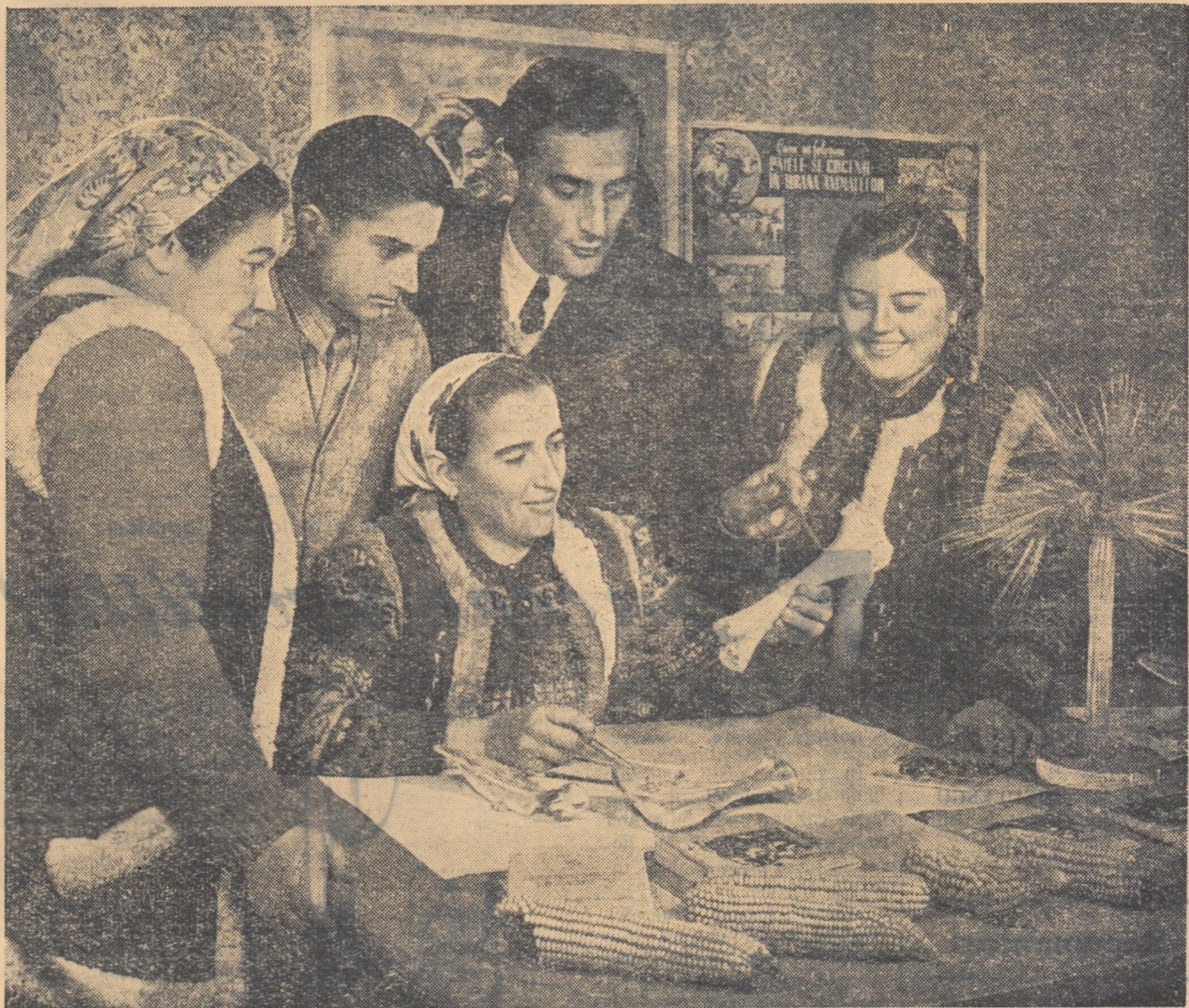
N-a trecut multă vreme de la întâlnirea aceea cu invățătorul, și Gheorghe Popa s-a înscris în întovărășirea agricolă din Gugești. Acum îi este gândul la colectivă.

Cum să nu se bucure deci și el acum aflind că Alecu Bălțeanu, invățătorul cu păr cărunt, ce luminează mintea celor mici ca și a celor mari, a fost propus candidat în alegerile staturilor populare?

Dacă în 1948 în această comună a raionului Focșani erau 325 de analfabeți, iar azi nu mai sînt de loc, dacă frecvența la școală e de sută la sută, o bună parte din merit o are și invățătorul Alecu Bălțeanu. Nu s-a potenit să treacă zi în care inimosul dascăl să nu fi fost văzut pe micul șantier al școlii ce și-a mărit de curind cuprinsul cu încă 2 săli mari.

— Școală mai mare înseamnă lumină mai multă în sat — îi insuflețea el pe cei veniți cu drag la muncă voluntară. Și pentru acestea și pentru multe alte fapte asemănătoare, țărani muncitori din Gugești l-au propus pe harnicul lor invățător candidat în alegerile pentru deputați în staturile populare.

M. CAJAL

Universitatea! Astfel numesc țărani muncitori cursurile agrozootehnice pe care le urmează acum în perioada lunilor de iarnă. Aici, la cursurile ținute de ingineri sau tehnicieni, gospodarii află multe din tainele creșterii plantelor și animalelor; cunosc metode superioare de organizare a muncii pe cîmp sau la fermele zootehnice.

În fotografie: Lecția s-a terminat, discuțiile însă nu... Ana Bic, Ștefan Bojo, Anisia Lupean, Maria Feștean mai pun câteva întrebări inginerului zootehnist Ioan Dinu, la cursul agrozootehnic de la gospodăria colectivă „Elena Pavel” din Aradul Nou.

CANDIDATUL

Cînd altor fînci tu astăzi le pui condei-n mină.
Și cînd ți-e timp la ninsă de-atîția ghiocci,
Simți iarăși tinerețea pe inimă stăpînă,
Ești sprinten ca și fîncii și vesel ești ca ei...

Mai știi, bătrîne dascăl? Îți mai aduci aminte?...
Un fînc la fel ca d. nșii, am fost și eu de mult;
Da-n fața ta-s și astăzi școlar sfios, cuminte,
Te-ascult și-acuma iarăși, cu-același drag te-ascult!

Imi spui de școala nouă și de cămin imi spui,
Vorbești de colectivă, de becu-aprîns vorbești...
Și nu-i cuvînt pe lume, mai cald ca ăsta nu-i,
Și nu-s povești — sînt fapte cu farmec de povești.

Mai știi? Argat pe-atuncea, în toamna grea, cu ploaie,
Pășteam și oi și slove, pe cîmp și pe hirtie,
Și-ți repetam la școală atîtea „o-i-oi”...
...Și tremuram în haina din zdrențe de dimie...

Mai știi? „P” mic de mină, „P” mare de tipar...
Tu îți mulțai privirea pe geam, înlăcrimată.
„P” mare... cît o piine creștea-n abecedar,
Și ne vedeam cu toții sătui și noi o dată.

Tu-n mina mea condeiul ți-ai pus înțîia dată.
Și-aceeași mină scrie acuma apăsut
Cu slova simplă — simplă cum ți-a fost viața toată —
Un nume-n fruntea listei de candidați în sfat.

Mai știi? „P” mic de mină, „P” mare, cît o piine!
Pentru această piine măi multă în cuptor,
Pentru lumina slovei măi multă-n case, mîine,
Tu ești alesul nostru, bătrîne-nvățător!

PETRE POPA

„CASA-LABORATOR”

La începutul lunii ianuarie, la casa de cultură raională din Fetești, regiunea Constanța, era o fierbere și o frămîntare ca într-un adevărat stup: inginerii agronomi Petre Bădulescu și Teodor Bordenanu aduceau mulaje, probe de culturi și semințe; tehniciana agricolă Constanța Cojan sorta probele și le rînduia cu grijă; în același timp desenatori pricepuți întocmeau grafice, planșe și schițe.

Se simțea parcă în activitatea aceasta febrilă entuziasmul și nerăbdarea pe care le provoacă deobicei o idee nouă, folositoare.

Peste câteva zile la casa de cultură raională a avut loc festivitatea deschiderii „Casei-laborator”.

„Casă-laborator” — ideea cea nouă, inițiativa domnă de laudă — constituia încă un mijloc interesant de îndrumare profesională a colectivului de ingineri, tehnicieni, învățători, activiști culturali, care conduc cursurile agrozootehnice sau întocmesc conferințe despre probleme de agricultură.

Am vizitat încăperile „Casei-laborator”. Fiecare obiect, fiecare probă de cultură, fiecare grafic este un prilej de a afla lucruri interesante. Iată de pildă un mecanism: cu ajutorul lui se poate afla pu-

țerea germinativă a semințelor. Mai încolo un mulaj: el reprezintă o parte din organismul calului; alături, mărit de câteva zeci de ori, părțile mai însemnate din care se compune o plantă. Într-un alt loc îți atrag atenția probele de culturi, adunate din diferite gospodării frunțase din raion, care grăiesc de la sine despre ceea ce înseamnă în mod concret cultivarea plantelor după știința agrozootehnică.

Iată, de pildă, snopul frumos de grâu din lotul semincer al gospodăriei colective din comuna Hagieni, lot de pe care s-a obținut în anul trecut 3.000 de kg. grâu la hectar. O etichetă pusă în fața citorva știuleți de porumb frumos și cu boabe sănătoase arată că brigada condusă de Stoian Dumitru din gospodăria colectivă „23 August”, comuna Făcăeni, a obținut anul trecut o producție de porumb de 7.802 kg. la hectar.

Despre planul de activitate al „Casei-laborator” mi-a vorbit tovarășul inginer Petre Bădulescu.

„Lunar — imi spuse el — se vor organiza conferințe și demonstrații practice cu lectorii cursurilor agrozootehnice din raion. Bunăoară, se vor face demonstrații practice legate de cele mai importante probleme ce stau acur în

fața gospodăriilor țărănești, ca pregătirea semințelor, îngrijirea semănăturilor din câmp, pregătirea solului pentru însămînțări, îngrijirea rațională a vitelor, etc. Conferințele și demonstrațiile practice organizate de „Casa-laborator” vor constitui un ajutor concret dat lectorilor la întocmirea unor lecții clare, cuprinzătoare și interesante prin folosirea materialului documentar pus la îndemînă; o bună parte din acest material documentar a fost adunat chiar din raionul Fetești.”

„Casa-laborator” a trezit un viu interes în rîndurile oamenilor muncii din satele raionului. Încă din primele zile de activitate, ea a fost vizitată de numeroși țărani muncitori veniți cu diferite treburi la oraș. Oamenii zăbovesc îndelung în fața probelor de culturi și în fața mulajelor, asistă la proiecțiile de diafilme organizate de agronomi, pun întrebări, cer îndrumări.

„Casa-laborator” — inițiativa interesantă a colectivului casei de cultură raională Fetești — este încă un mijloc de răspîndire a agrotehnicii înaintate la sate, un mijloc de sprijinire a țărănilor muncitori în cunoașterea și aplicarea metodelor științifice de cultivare a plantelor și de creștere a animalelor.

STANCU LASCAR

Trăni și ne ferim de

Gripa este o boală infecțioasă foarte contagioasă. Prin strănut, prin tuse sau prin vorbire, bolnavul răspândește în jurul său virusul bolii.

Gripa începe dintr-odată, cind cu frig, cind cu temperatura ridicată. Bolnavul se simte rău, are o stare de toropeală și dureri în mușchii corpului. Îi dor capul și ochii.

În caz de gripă trebuie chemat imediat medicul! Numai el ne poate spune dacă bolnavul are gripă sau altă boală mai gravă. Bolnavul trebuie să se ferească de ceilalți și mai ales de copii care se molipsesc foarte ușor și pentru care gripa este o boală foarte primejdioasă. Bolnavul poate fi îngrijit acasă, dacă boala e într-o stare mai ușoară. Dacă boala s-a agravat și mai ales dacă s-a ivit vre-o complicație, atunci bolnavul trebuie internat și îngrijit la spital. Hrana bolnavului trebuie să fie foarte ușoară, adică mai mult lichide: ceai, lapte, limonadă, etc. Îndată ce temperatura a scăzut însă, bolnavul trebuie să mănince bine. Împotriva durerilor de cap și a fierbințelilor, se recomandă să se ia aspirină, antinevralgice sau piramidone. În caz de dureri ale mușchilor spatelui, frecțiile și ventuzele dau rezultate bune. Apa cu sare sau uleiul gomeolat picurate în nas ajută de asemenea mult. După ce bolnavul s-a însănătoșit, în camera în care a stat trebuie să se facă curățenia generală și să se aerisească bine.

Prof. dr. M. VOICULESCU
Directorul Clinicii de boli
contagioase
Spitalul Colentina

Recomandări

Pentru popularizarea recensământului populației, între 12—21 februarie 1956 se vor organiza la căminele culturale conferințe, seri de întrebări și răspunsuri și citirea materialelor apărute în ziare în legătură cu recensământul populației.

Materialele necesare au fost transmise căminelor culturale prin comisiile raionale de recensământ.

*

Programul șezătorii ce se va organiza la căminele culturale, în cinstea zilei de 8 Marție, Ziua Internațională a Femeii, e bine să cuprindă:

— Conferință.

— Ruxandra, poezie de Al. Andrițoiu („Cultura Poporului” Nr. 6/1955).

— Torcătoarea, cîntec popular rus („Cultura Poporului” Nr. 12/1955).

— Tu țara mea mereu să înflorești, cîntec de G. Deriețanu („Cultura Poporului” Nr. 2/1955).

— Votul mamei, poezie de Emilia Căldăraru („Cultura Poporului” Nr. 1/1955).

— Fiului meu, poezie de G. Baetge („Cultura Poporului” Nr. 1/1955).

— Dunăre, Dunăre, — cîntec de Gh. Dumitrescu („Cultura Poporului” Nr. 11/1955).

— Floarea purpurie, poezie de I. Meitșoiu („Cultura Poporului” Nr. 10/1955).

— Elena, piesă de teatru de Horia Lovinescu („Cultura Poporului” Nr. 1/1956). sau Nepotrivire, piesă de teatru de Silvia Andreescu și Teodor Mănescu („Cultura Poporului” Nr. 1/1956).

Concursul „Iubiți Cartea” ce se desfășoară pe întreg cuprinsul patriei a adus în rîndul prietenilor cărții zeci și zeci de mii de oameni. În bibliotecă e o forfotă neîncetată. Unii schimbă cărțile, alții își spun părerea asupra celor citite. În fotografie: Zechia Murat, din comuna Basarabi-Constanța, discută cu bibliotecara despre romanul „Bărăgan” al scriitorului V. Em. Galan.

Al IV-lea Concurs al echipelor artistice de amatori

Incepe repetiția!

Fulgi moi cad alene acoperind ulițele satului. Peste întinderea albă și sclipitoare coboară umbra cenușie a serii. Se-nțucă...

În antreul școlii, puternic luminat, stă directorul căminului cultural. Îi întâmpină pe tinerii artiști arătînd fiecare în ce clasă va face repetiția. Privește la fețele lor îmbujorate, ascultă rîsul lor vesel și fericit și fără voie gîndul îl poartă cu ani și ani în urmă, spre zilele în care i-a cunoscut, spre acele zile îndepărtate cînd le citea numele în catalog și-i vedea pe ulițele satului pornind spre școală cu tablita în mînă, ori în zilele de sărbătoare jucîndu-se cu bulgării de zăpadă...

Băncile celor 4 clase sînt ocupate de cei 103 activiști ai căminului. Iată însă că mai sosește un grup grăbit. Sînt învățătorii și învățătoarele de la școala din Șerbănești. Au venit și ei aici în comuna Gliganu să vadă repetițiile echipelor artistice din comuna vecină, să stea de vorbă cu învățătorii de aici, cu tovarășii lor care întocmai ca și ei, dau lumina cărții satelor. Acum, în preajma celui de al IV-lea Concurs al echipelor artistice de amatori, învățătorii luptă din răsputeri pentru îmbunătățirea muncii culturale, se străduiesc să dea tot ce au mai bun.

...În clădirea școlii se face liniste. Incepe repetiția!

Da. Incepe în sala nr. 1 cu un nou cor, „În poeniță”, dirijat de tov. Predescu. Urmează „Frunzuliță-a fagului” condus de tov. Bălțeanu.

După fiecare cîntec — discuții aprinse, observații, sugestii ale coriștilor. „Încă o dată! Să mai repetăm! Nu e bine!”

— Mai repetăm o dată! — se aude vocea tov. Crăciunescu din sala nr. 3 — nu uitați că piesa „Oamenii poruncesc pămîntului” trebuie să însuflească spectatorului dragostea față de noile metode de muncă, să-l convingă să pășească

pe calea gospodăriei agricole colective. Jucați cu mai mult suflet, mai natural!

Sună clopotelul anunțînd începerea repetiției generale. Rînd pe rînd, corul cîntă

„Frunză verde de sulfînă”. „Mîndra mea sprincene multe”. „În sat la noi”. Rînd pe rînd se schimbă cântecii și fiecare e răsplătit cu vii aplauze de către spectatorii care parcă uită că se află la o repetiție și nu la un spectacol adevărat.

...Spectatorii pleacă pe la casele lor. Pleacă și învățătorii — sufletul acestei frumoase activități. Pe drum, se discută despre realizări, despre planuri, despre concursul care se apropie...

(După corespondența trimisă de învățătorul CONSTANTIN AMZARESCU, directorul căminului cultural din comuna Gliganu, raionul Costești, regiunea Pitești).

RECENSĂMÎNTUL populației

La 21 februarie 1956 începe recensămîntul populației din țara noastră.

Prin această nouă numărătoare vom ști cu exactitate care este numărul populației, repartiția ei pe regiuni, raioane și comune; felul cum este împărțită populația pe vîrste, sex, ocupații, știința de carte, numărul locuitorilor aparținînd minorităților naționale și altele.

Datele ce se obțin la recensămînt vor folosi la planificarea producției industriale, a circulației mărfurilor, la o mai bună repartizare a unităților comerciale și a mărfurilor în orașe și sate, în diferite regiuni și raioane. De asemenea, vom obține date necesare pentru planificarea de noi construcții și așezăminte culturale, noi cinematografe, cămine culturale, noi spitale, policlinici, noi școli, după cerințele populației.

La recensămîntul din 21 februarie 1956, vom răspunde la întrebări în legătură cu numele și pronumele, adresa, sexul, vîrsta, starea civilă; cetățenia, naționalitatea, limba maternă, știința de carte, ocupația, locul de muncă.

Recensămîntul va dura 4 zile la orașe și 6 zile la sate. Avînd în vedere însemnătatea acestei acțiuni se cere fiecărui cetățean al patriei noastre întreg concursul ce-l poate da pentru reușita ei.

Dăm mai jos unele lămuriri asupra felului cum trebuie să se răspundă la unele întrebări cuprinse în fișa de recensămînt.

CUM TREBUIE SĂ SE DECLARE VÎRSTA

La recensămînt, vîrsta trebuie declarată numai în ani impliniți. Așa de pildă, dacă o persoană nu a implinit încă 25 de ani pînă la 21 februarie 1956 va declara că are 24 de ani.

Dacă un copil, la 21 februarie 1956 nu a implinit încă 1 an, atunci pentru acest copil se va declara numărul lunilor implinite, adică 9 luni, 6 luni, etc. după caz, fără numărul de zile care au trecut peste lunile implinite.

în atenția directorilor de cămine culturale

Căminul cultural în sprijinul cooperăției

În cursul acestei luni vor avea loc la sate adunări cu membrii cooperatori, pentru dezbaterile activității cooperative sătești și pentru alegerea noilor consilii și a delegațiilor la adunările generale ale cooperativei.

Căminele culturale trebuie să desfășoare în această perioadă o intensă activitate legată de problemele cooperativei de consum sătești, organizînd manifestări culturale-artistice cit mai variate (conferințe, seri culturale, șezători, etc.).

Prin asemenea mijloace se vor scoate în evidență și se vor populariza sarcinile cooperativei de consum, însemnătatea politico-economică a valorificării produselor prin cooperative, avantajele pe care le au țărani muncitori valorificîndu-și astfel produsele.

Pentru organizarea manifestărilor de acest fel e bine să se folosească materialele apărute în „Cultura Poporului” și „În satul meu”, ca și cele din „Almanahul Cooperăției” „Gazeta Cooperăției” și alte publicații editate de Centrocop.

De asemenea, în cadrul adunărilor generale, și la cercurile de citit, se poate prelucra statutul model al cooperativei de consum, folosindu-se materialele apărute în „Gazeta Cooperăției” din 12 august 1955, 26 august 1955, 9 septembrie 1955, 14 octombrie 1955, 18 noiembrie 1955, 2 decembrie 1955.

Sprijinul pe care căminele culturale îl vor acorda comisiilor culturale ale cooperativei de consum în această acțiune trebuie să ducă la întărirea cooperăției, la atragerea de mase tot mai largi de țărani muncitori în jurul cooperativei sătești, la dezvoltarea schimbului de mărfuri dintre oraș și sat, — baza economică a alianței dintre clasa muncitoare și țărănimea muncitoare.

Pentru ca pământul

SĂ DEA ROADE MAI BOGATE

Grăbiți repararea utilajului agricol!

Intr-o conștientare finută de revista noastră cu frunțașii recoltelor bogate din regiunea Constanța, tovarășul inginer agronom A. Gancă, de la gospodăria agricolă de stat Poșteni, arăta cu exemple convingătoare se înseamnă a ara și însămînța la vreme. „O parte din suprafața cultivată anul trecut cu mazăre — spunea tovarășul inginer — noi am arat-o mult mai târziu față de termenul optim. Greșeala ne-a costat: de pe acest teren am scos numai 1.870 kg de grâu la hectar, adică cu 1.730 kg de grâu mai puțin decât recolta obținută de pe celelalte 48 hectare cultivate tot după mazăre, însă însămînțate la timp”.

Din acest exemplu, ca și din nenumărate altele, reese că însămînțarea la termenul potrivit hotărăște în bună măsură sporul de recoltă la hectar. Oricine știe, însă, că lucrările agricole pot fi efectuate în timpul optim dacă sînt pregătite din vreme.

Pînă în zilele cînd plugurile vor începe să tragă primele brazde n-a mai rămas mult. De aceea se cere — ținînd seama de învățămintele trase din campaniile agricole trecute — să folosim zilele acestea de iarnă pentru a pregăti, cum se cuvine, lucrările agricole de primăvară. În primul rînd trebuie grăbit ritmul de reparare a utilajului agricol, (a tractoarelor, plugurilor, semănătorilor, grapelor etc.). În această privință pildă pot fi mecanizatorii din S.M.T.-urile din Ciocănești și Tătarăști (regiunea București), din Tecuci și Nănești (regiunea Galați), sau din Surduc (regiunea Cluj), unde reparațiile sînt aproape sfîrșite. Aceasta, spre deosebire, de pildă, de S.M.T. Tg. Frumos, regiunea Ieși sau S.M.T. Ștefan cel Mare, regiunea Bacău, unde planurile de reparații n-au fost îndeplinite decît în procent de 5 la sută; întirzieri nejustificate dacă ținem seama de faptul că reparațiile au început de aproape 2 luni.

Pregătiri pentru primăvară

Cu tot timpul rece din ultimele zile, în gospodăria noastră colectivă „Victoria”, comuna Brătești, regiunea Suceava, n-a încetat ritmul muncilor de pregătire pentru campania de primăvară. Pînă în prezent noi am terminat selecționarea întregii cantități de sămînță necesară pentru cele 12 hectare pe care le vom însămînța în primăvară cu orz și am reparat utilajul agricol. Totodată, o parte din colectivității din brigăzile de cîmp cară gunoiul de grajd la cîmp și la grădina de legume și zarzavat unde au început lucrările pentru pregătirea răsadnițelor cu geamuri

CONSTANTIN DUMITRU
corespondent

De asemenea, în regiunile Ploești, Baia Mare și Iași repararea utilajului agricol din gospodăriile colective, întovărășirile agricole și gospodăriile individuale ale țărănilor muncitori sînt mult rămase în urmă.

Comitetele executive ale sfaturilor populare comunale și raionale au datoria de a controla zilnic modul cum se desfășoară reparațiile. În această privință un ajutor substanțial pot da și căminele culturale.

Căminele culturale, prin gazetele sătești, panouri, conferințe, pot sprijini din plin sfaturile populare în mobilizarea țărănimii muncitoare la intensificarea ritmului de reparare a utilajului agricol.

Oamenii ai muncii de la sate! De modul cum vom pregăti campania agricolă de primăvară depinde obținerea în toamnă a sporului anual de recoltă prevăzut în planul cincinal! Nu lăsați pe mîne ceea ce se poate face azi!

Lucrările din livadă în timpul iernii

de prof. dr. T. Bordeianu
membru corespondent al Academiei
R.P.R.

In timpul iernii, pomicultorii și toți gospodarii, care au pomi fructiferi pe lângă casele lor trebuie să execute cîteva lucrări speciale care asigură iernarea pomilor în condiții bune și obținerea unor recolte bogate în anul următor. Voi vorbi mai jos despre o parte din aceste lucrări:

Apărarea pomilor de ger și animale rozătoare. — În livezile unde încă nu s-au luat măsuri de apărare împotriva gerului cît și a rozătoarelor, este necesar să se facă această lucrare prin învelirea trunchiurilor pomilor cu stuf, tulpini de floarea soarelui și de cîndă, ramuri de brad, etc. Nu se recomandă învelirea trunchiurilor cu paie sau coceni de porumb, deoarece acestea se pot transforma în cuiburi de șoareci. Invelitul trunchiului se face de la pămînt pînă la coroană. La pomii pitici se învelesc și ramurile de la baza co-

roanei. Pentru apărarea pomilor împotriva iepurilor se mai recomandă ungerea trunchiurilor cu un amestec de balebă de vită, argilă și apă, în care se mai adaugă 60—80 grame de n-troxan (la o găleată de amestec).

Curățirea pomilor de uscături și dăunători. — În zilele cu soare, cînd pomii nu sînt uzi, se poate face tăierea ramurilor uscate și a celor de prisos. Rănile rezultate în urma tăierilor se tratează cu calcaian (în concentrație de 20 la sută) și apoi se ung cu mastic sau ulei de învelire amestecat cu oară. Rănile mari se ung cu o pastă formată din lut gras și baligă de vită și apoi se învelesc cu o cîrpă sau cu o bucată de sac. Scorburile mai mici, după ce-au fost curățate cu cuțitul și dezinfectate cu calcaian (în aceeași concentrație), se astupă cu un dop de lemn moale; în cele mai marș se pune un amestec făcut din patru părți nisip, o parte ciment și o parte zeură de cărbune și apă.

De asemenea, trebuie strînse și arse toate cuiburile de omizi de pe crengile pomilor. Scoarta învechită, mușchii și lichenii, vor fi înlăturați de pe pomi cu ajutorul unor perii de sîrmă sau cu un cuțit cu lama neascuțită. Un alt mijloc de distrugere a mușchilor și lichenilor este stropitul cu soluție de calcaian (în concentrație de 3—5 la sută) sau cu lănt de var (concentrație de 7—10 la sută).

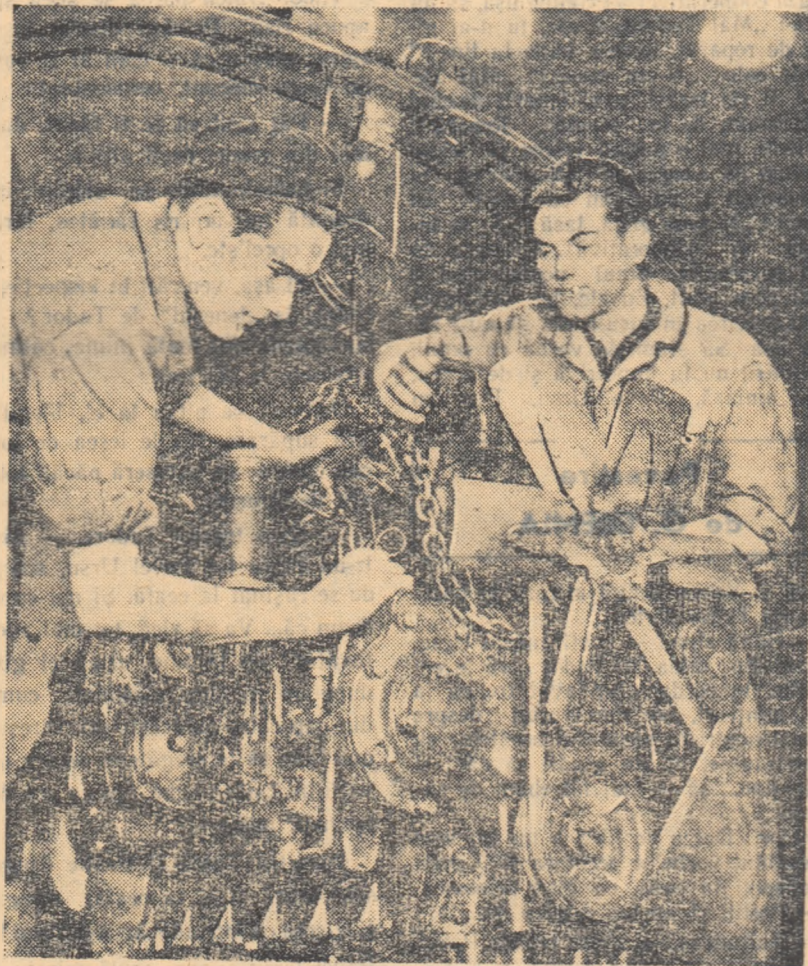
Stropirile de iarnă contra bolilor și insectelor. — Stropirile se fac pe timpurius (cînd temperatura este peste zero grade), și pot dura pînă la sfîrșitul lunii februarie. Dintre substanțele întrebunțate în perioada de iarnă la pomi, cele mai bune sînt zeama sulfocalcică și uleiul horticol, ce se folosesc la pomii atacatj de păduchele de San José, păduchele mărului, păduchele lînos, etc.

Scuturatul zăpezii din coroanele pomilor. — Se întîmplă de multe ori ca zăpada să cadă în cantitate atît de mare, încît, sub greutatea ei, să se rupă ramurile. Pentru a înlătura această pagubă, ramurile trebuie scuturate de zăpadă cu ajutorul unei prăjini. La fel pot fi scuturate și de chiciură.

Căratul bălegarului în livezi. — Bălegarul de grajd este densit de folositor pentru pomi. Este bine deci ca pomicultorii să care chiar și în aceste zile bălegarul în livezi și să-l așeze în grămezi, de unde îl vor împrăștia apoi, către sfîrșitul lunii februarie, și-l vor îngropa sub brazdă.

Adunatul zăpezii în jurul pomilor. — Această lucrare se face foarte ușor adunînd zăpada căzută în livadă în jurul pomilor. Lucrarea are ca scop întirzirea deschiderii mugurilor pentru a-i feri astfel de brumele tîrzii de primăvară.

Și zilele de iarnă trebuie folosite chibzuit

La centrul mecanic Fimișoara lucrările de reparații sînt în toi. Petru Ordeanu și Nicolae Michel, mecanizatori frunțași, execută zilnic lucrări de calitate la montarea motoarelor de tractoare.

Laboratorul de control al semințelor, din Arad. Tehniclenele Ioana Lasca, Virginia Popescu și Cornelia Socaciu cercetează puritatea semințelor ce vor fi folosite în campania din primăvară.

Ing. Maria Duță, împreună cu colectivității Iosif Valenski și Ștefan Tirziu, controlează starea semănăturilor de pe ogoarele gospodăriei colective „Scinteia” din comuna Nisipari, regiunea Constanța.

Leneșul

La fierăria din Izlazu Nou s-a strâns lume multă. Căscioara scundă în care fierarul satului își are atelierul, aproape nici nu se mai vede din mulțimea de căciuli fuguiate, căruțe și capete de vite, din jur. Fiecare are câte ceva de dres: unul trebuie să ascuță fierul la plug sau cuțitul; altul vrea să înclocuiască șira de la roată; alțuia îi trebuie fiare de rezervă; în sfârșit, se pregătesc oamenii ca în prag de înșămînțări.

— Iată colo! — făcu deodată Pavel Ursu, președintele întovărășirii din sat, gospodar de frunte, respectat pentru destoinicia lui.

Toți tăcură și-și îndreptară privirile încotro arăta președintele. Prin mijlocul drumului trecea alene, călcând nepăsător spre fierărie, un bărbat voinic, ca de vreo 40 de ani, cu stranie potrivite și curate.

— Priviți-l — urmă Pavel Ursu, ușor mîhnit, încruntînd din sprîncene, — noi ne grăbim cu reparațiile și el habar n-are. De cînd s-a întors de la cursul oela, toată ziua-i ba pe la sîtat, ba pe la cooperativă, numai la fierărie de loc.

— Se vede că l s-o fi urcat la cap deșteptăciunea! — spuse în zeflemea Ion Crețu, un întovărășit slăbuț, cu glasul subțirel ca de femeie, cu privirea neastîmpărată și vie. Astă primăvară, înțiuul la înșămînțat... pe vară, cu chitanța numărul unu la cotă... acum, cu școala aia de cultivatori! O fi avînd „pritentie” să-l facă director de semeteu?...

Oamenii izbucniră deodată, veseli, în rîs.

Crețu vru să mai adauge ceva, dar președintele îi făcu semn să se as-

șimperi și reîncepu, parcă mînios, după ce risetele se potoliră:

— Acum citeva zile, îl întîlnesc în pragul cooperativei... Proptea ușa, să nu cadă! „Măi Tudore, îi zice, tu n-ai nimic de reparat, toate-s bune la tine?” El de colo: „N-am nimic!” „Măi Tudore, îi zice iarăși, te-ai lenevit de cînd te-ai întors de la școală... Repară-ți uneltele, mai e puțină vreme și ieșim la cîmp cu plugurile. Ești doar și tu întovărășit și păgubim cu toții!” El atunci: „N-avea grijă, lasă!” Și se înfundă în cooperativă... Uite-așa se lasă pe tînjală omul nostru cînd îl lauzi prea mult. Eu zic, își roți Pavel Ursu privirea în juru-i, zice să nu-l lasăm așa. Să stăm de vorbă cu omul. Nimeni nu fu împotriva și de aceea, după amiază, Pavel Ursu, Dumitru

Povestire de G. EREMIA

Taşcă și Vasile Epure intrară în bătătura lui Tudor Datcu.

— Bună ziua! — rosti apăsător Ursu, întinzîndu-i mîna lui Tudor care te ieși înainte, în cerdac. Am avut treabă la sîtat, minți el, am mai vorbit despre codașii noștri la reparatul uneltelei și, înapoiindu-ne, ne-am gîndit să dăm și pe la tine... să te mai întrebăm de sănătate...

Tudor Datcu se făcu a nu înțelege dedesubtul vorbelor acestora și îi pofti pe oaspeții în casă, cu glas prietenos.

— Poftiți și-om lua o țuiculiță...

— Mulțumim, — spuse repede Pavel Ursu. Nu intrăm că nu ne lasă treburile. Ziceam, urmă el privind spre șopronul zdravăn din fundul curții, să stăm puțin de vorbă și despre uneltele acelea... Lumea din sat, minți cu chibzuială Pavel Ursu a doua oară, zice că îi le-ar fi furat cineva sau că îi le-a

mîncat, poate, rugina. Că cine te-a mai văzut pe lîngă plug și grapă de astoamnă?

Tudor clăpi șiret din ochi și fără să se arate supărat în vreun fel de cele nuzile, străbătu ograda către șopron.

— Iacă-tă-le, — arătă el din ușa șopronului cu prefăcută nepăsare, — cine să fure niște fiare?

Din gura șopronului, Pavel Ursu cătu cu interes înăuntru unde erau așezate cu rînduială, plugul, grapa, fiare de rezervă, obezi, șine pentru roți... Ceilalți doi făcură la fel, zgîndu-și ochii într-acolo. Dar în loc de niște fiare ruginite, cum se așteptau ei să găsească la „leneșul” de Datcu, văzură plugul vopsit ca proaspăt, în verde, iar cormana, fierul, cuțitul și grapa, lucind sub stratul subțire de unsoare. Înghițiră întii în sec, apoi tușiră scurt, cătînd uimiți unii la alții, parcă nu le-ar fi venit la socoteală ordinea de acolo.

— Păi noi gîndeam, rupse tăcerea încercațul Pavel Ursu, vorbind cu greutate. De, ne pripirăm cu spusele și bănuielele noastre... Hm... Dar cînd te îngrijiși așa, de toate, fără să te știe nimeni, mă omule? — întrebă el după aceea, cu o notă

de plăcută surprindere și admirație în glas.

Tudor Datcu parcă se silea să nu-l apuce rîsul. Privind distrat în curte, spuse simpțu ca și cum ar fi vorbit de un lucru mărcunt, neînsemnat:

— Păi cînd să le fi făcut, dacă nu mai din vreme decît alții?

Și nemiaputîndu-se să-și pi, izbucni deodată într-un rîs sîrîtos, fără de nici o opreliște.

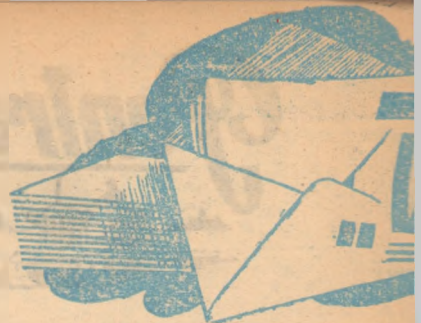
— Zi așa, venirăți în inspecție, la un codaș, la „leneșul” de Tudor? — hohoti gazda din toată inima, cătînd cu prietenie la cei trei.

Oamenii se uitau la el, biegiți, dar fără supărare. Nu le ieșea de loc din cap cum de se putuseră păcăli toți trei, afit de strașnic.

— Ne-o trăseși Tudore, — zise într-un firzîu tot Pavel Ursu, scîrpinîndu-se rușinat la ceafă. Și noi care credeam că... Va să zică, tot mai avem de învățat de la tine, urmă el gînditor după un răstimp, clătînd cumpătat din cap către tovarășii săi. Firește că-i mai bine să te pregătești pentru primăvară încă din vreme. Nu ca noi. Voi ce spuneți, măi?

Dumitru Tașcă și Vasile Epure se scîrpinară și ei la ceafă, stingheriți, și ziseră că într-adevăr așa-i mai bine... Pavel Ursu se ma' arătă mirat, o vreme, de întîmplare, apoi îl trase deodată ușor de mîneacă, pe Tudor, care încă mai ridea:

— Știi că acum ar merge al traibil... țuiculița aia?...

După patru

În ianuarie s-au împlinit patru ani de la înscris în colectivă. Înainte de asta aveam 4 pogoane de pămînt, două și mi agonisiam cele de trebuință. De niseala nu-mi îngăduia nici un vîdeț dușii eu azi.

După ce m-am înscris în gospodăria s-au schimbat. Anul trecut, bunăoară muncă cite am avut, am luat 8.000 de 400 kg de varză, porumb, cartofi și de trebuință în casa unui gospodar.

Noi luăm mai mulți bani decît din dăria noastră își trage veniturile din cătorîia de porci. Pămînt n-avem decît

După venitul pe care l-am avut, mă gospodăresc. Am tras apă în casă m-am îmbrăcat eu, familia — ce mai cu lumea. Din ce-am primit acum, am electrică, am să-mi cumpăr radio... Să am planuri îndrăznete, planuri pe care de individual n-aveam cum să mi le

La anul are să fie și mai bine, l care l-am întocmit aici, în gospodăria lua numai bani 30 de lei la o zi-mur pentru că la noi planurile sînt întotde

An de an se îmbogătesc colectivitățile, cîștigăm mai mult și trăim mai bine. și mai înmîde că singura cale spre gospodăriei colective.

Si aceasta o spun alit pentru cei mai stau la îndoială, cît și pentru sate. Eu spun astăzi oricui și pot dovedi să-mi vadă gospodăria, că n-am realizat în cei patru ani de cîmp

GANE
membru al G.A.
Dudeș

Un plan bine

Membrii gospodăriei colective „Viața nouă” din muna Romînești, raionul Ploiești, și-au produs bine chibzuiri.

După cum se prevede în acest plan, l din suprafața cultivată cu porumb va cuiburi așezate în pătrat, spre a se o de cel puțin 2.200 kg. la hectar, au mult decît producția la hectar în anul

La grîu s-a prevăzut o producție de 14.000 kg. adică cu 400 kg mai mult față de producția din anul trecut.

„Konrad m-am numit pe nume eu,
Ca și tata și bunicul meu.

„Bieții Konrazi” ne zicea tot satul.
Astfel de porecle-s ca bubatul.

Mama era tare cuvioasă.
Și postea. Că n-aveam piine-n casă.

În cocioaba noastră, lîngă drum,
Hornul da un fir plîpînd de fum.

Biată mama se sfîrși curînd
După ce m-aduse pe pămînt.

Ca o luminare, — așa se stînsă —
Trist, pămîntul negru o cuprinse.

Tata spuse: „Nu-mi iau altă soață!
Plec de-aici să-ncerc o nouă viață!”

Bruma-i adunată cu dărabul,
Îi umplu unui chiabur dulapul.

Mult l-au stors și popa și notarul
Și jandarmul, arză-mi-i amarul!

Tot mai greu se afunda argatul
Șapte piei lua de pe el bogatul.

Dar argații-s mulți ca iarba deasă,
Nu plătesc nici cît un fier de coasă;

Crapă unul, altu-n țocu-i vine —
Așa fu cu tata și cu mine.

Pentru fiul meu le-am scris pe toate:
Jalea unei vieți nerăzbnate!”

Și cînd fiul lui, tot Konrad zis,
Într-o seară-a dat de-acest înscris,

L-a sorbit încot cuvîntul plin. —
Cum să poți plăti atîta chin?

De aceea trebuia să piară
Lumea veche — alta să răsără!

Și și-a zis citînd hîrtia ruptă,
Și-nălțînd-o ca pe-un steag de luptă.

DARUL NOSTRU

de Franz Liebhardt

poet de limba germană din R.P.R.

„Viața nouă prinse rădăcină
Satul nostru crește în tu

Liber e argatul, oropsitul
Azi, puteri și glas ne dă

Dacă unu-a obosit pe drum
Celălalt îl sprijină acelu

Planurile noastre tot mai
Se întînd în zări, fără ha

Ce-i al meu e mic — al
Cît pămîntu-ntins din za

Și arăm ca frații împreună
Pe moșia largă și comun

Darul nostru acestă...
„Bieții Konrazi”

În romînește de H. G.

„Ă CHEMĂM ALĂTURI DE NOI”

u ani

de cind m-am în-
a deveni colectivist
ci cu lapte în grajd,
ar că se atunci agot
te ca să imi îngă-

ia colectivă lucrurile
pentru 500 de zile-
ei, 1.000 kg. de grîu,
ite produse care sînt

duse, fiindcă gospo-
arma de vaci și cres-
200 hectare.

m început și eu să
mi-am luat mobilă.
— am ajuns în rînd
să-mi trag și lumină
cheamă așa dar că
cu gospodăria mea

ac.
ndcă după planul pe
noastră, în 1956 vom
a. Și așa are să fie,
ina urmate de fapte.

noastră, an de an
Asta mă face să văd
bună este calea

n satul nostru, care
amenii de prin alte
li chemîndu-l acasă
t niciodată atît cît
t colectivist.

SLAVE

„Timpuri Noi”
Diolela

libzuit

956
HECTAR

10 kg.

1800 kg.

Nouă” din co-
tocmit un plan de

nul 1956, 60 la sută
i însămințată în
te o recoltă medie
cu 1.800 kg. mai
a 1.800 kg. la hectar.
uctă de pe un

tidul!

ari

ru-i mare
zare.

ESCU

Bun venit în colectivă!

Documentele Congre-
sului P.M.R. au stir-
nit un puternic en-
tuziasm în satele patriei
noastre. Studiindu-le și
discutîndu-le, tărani mun-
citori s-au oprit îndeosebi
asupra problemelor privind
transformarea socialistă a
agriculturii.

Din aceste discuții au apărut inițiative valoroase. În satele din unele raioane, ca de pildă în cele din raioanele Oltenița și Zimnicea, regiunea București, au luat ființă brigăzi de agitație. Forțate din comunism, colectivism, întovărășiti, tărani muncitori cu gospodării individuale și fruntași ai recoltelor bogate, aceste brigăzi au început să desfășoare o vie activitate de lămurire a oamenilor muncii de pe ogoare, în vederea înscrierilor în gospodăriile agricole colective și întovărășirile agricole. Astfel, în numeroase comune din re-

giunea București, ca și din alte regiuni ale țării, au fost puse panourile care oglindesc realizările unor colectivități în comparație cu cele ale unor tărani muncitori cu gospodărie individuală. Tot cu sprijinul brigăzilor de agitație se organizează vizite la gospodăriile colective și la colectivități acasă, se țin conferințe la căminele culturale despre avantajele muncii în comun și se întreprinde și felurite alte mijloace agitatorice pentru atragerea tărani-muncitoare pe drumul socialismului.

Ca un rezultat al acestei munci organizate, numai în regiunea București, de pildă, au luat ființă — de la apariția Documentelor celui de al doilea Congres al P.M.R. și pînă în prezent — 55 întovărășiri agricole, care cuprind 1.641 de familii de tărani muncitori și o suprafață

de 3.225 ha. Alte 1.200 de familii de tărani muncitori s-au înscris în gospodăriile agricole colective existente, iar 260 de familii s-au înscris în gospodăriile colective nou înființate.

Una din inițiativele valoroase apărute în regiunea București, în zilele de după Congres, este și scrisoarea trimisă de unii colectivități din satul Bucu, raionul Slobozia, unor consăteni de-ai lor. Scrisoarea a apărut în ziarul „Steagul Roșu”.

Publicăm mai jos textul prescurtat al scrisorii colectivității din Bucu și invităm pe cititorii noștri, colectivități, întovărășiti, tărani muncitori cu gospodărie individuală, învățători, muncitori și tehnicieni din S.M.T. să participe la discuția pe care revista „Albina” o deschide în paginile sale în legătură cu chemarea colectivităților din Bucu.

ADEVĂRUL ESTE DE PARTEA NOASTRĂ

En firea omului ca atunci cind în minte i-a încolțit un gînd, să-l judece bine și pe o față și pe alta, iar dacă-l scoate bun, să-l scoată la lumină, să-l pună în viață. Tot așa și cu noi. Nici nu știm bine cind a răsărit gîndul acesta, adică să ne adunăm mai mulți din colectivă și să așternem pe hîrtie o scrisoare către consătenii noștri, tărani muncitori cu gospodării individuale, pentru a-i îndemna să vină alături de noi.

...Cind a fost să se împartă veniturile, ne-am bucurat deopotrivă pentru bogăția colectivei, cît și pentru belșugul de bucate ce se cuvenea fiecăruia dintre noi. De fiecare zi-muncă s-au împărțit cîte 11 kg. grîu și porumb, mai bine de 13 kg. legume și zarzavaturi, 4 kg. de fructe și pepeni, 24 kg. furaje, însemnate cantități de brînză, lînă și alte produse, precum și cîte 3 lei. Repetăm: aceasta pentru fiecare zi-muncă.

Și, acum, gîndim că-i de folos să facem o socoteală simplă: iată, unul dintre noi, pe nume Nicolae Stanciu, muncind împreună cu cei doi membri ai familiei sale, a făcut 750 zile-muncă. Pentru aceasta, Stanciu a primit 8.256 kg. porumb și grîu, 9.750 kg. legume și zarzavaturi, 3.000 kg. fructe și pepeni, 18.000 kg. furaje, 2.250 lei, 225 kg. brînză, 13.400 kg. lînă și alte produse, așa încît nici n-a mai știut unde să pună atîta belșug de bucate.

Nu e de mirare că într-un răstimp scurt, 20 de familii de colectivități și-au zidit case noi, că mulți și-au luat aparate de radio, biciclete, mobilă, că în bătaura a numeroși colectivități de țara noi se găsește cîte o vacă cu lapte, porci, păsări. Tot așa nu e de mirare că din toamnă pînă-n toamnă de pe masa colectivității nu lipsește nimic.

În comuna noastră avem mulți oameni cu gospodărie individuală foarte vrednici. Unii dintre ei au cules recolte frumoase. Dar care poate spune că și-a îndestulat casa tot așa ca Nicolae Stanciu, Ion Munteanu sau alți membri ai colectivei noastre? Fără îndoială că nici unul. Ne gîndim bunăoară la Virgil Stoicescu, om harnic, cunoscut în sat. Cu ce s-a ales la capăt de an, muncind cu familia sa pe parcela-i îngustă de pămînt? Cu vreo 2.000—2.500 kg. cereale și cu foarte puține alte produse. Nici Dinu Marin, om gospodar și el, n-a strîns mai mult. Ca ei sînt și alții, oameni vrednici, iuși ță treabă și cu pricepere, oameni care în colectivă ar putea realiza într-un an 500, 600 sau chiar mai bine de 700 zile-muncă.

Vouă, acestora, vă adresăm rîndurile de față. Vouă, Virgil Stoicescu, Dinu Marin și alții tărani muncitori cu gospodării individuale, vă spunem că e timpul să rupeți cu șovăiala ce v-a ținut pînă acum în afara co-

lectivei. În anul trecut, 25 de familii din comuna noastră au curmat cu îndoiala din suflet și s-au înscris în gospodăria colectivă. Nici una dintre aceste familii nu i pare rău. De ce n-ați proceda și voi la fel? Sînteți oameni în toată firea, cu judecată. Cumpăniți bine lucrurile și veți vedea limpede că adevărul este de partea noastră și nicidecum de partea chiaburilor care ar vrea să vă abată din drumul ce duce spre bunăstare.

Vă chemăm alături de noi pentru că sîntem siguri că munca în colectiv ar însemna pentru voi o viață plină de bucurii. În colectivă, să știți bine, munca se împletește strîns cu bunăstarea. Vă chemăm alături de noi pentru că vă știm oameni vrednici, pentru că avînd printre noi pe Virgil Stoicescu, Dinu Marin și alții ca voi, colectiva noastră ar fi mai puternică, munca noastră ar fi mai spornică.

Nu sîntem meșteri în ale scrisului, dar gîndim că vorbele noastre izvorite din adîncul inimii or găsi drum spre inimile voastre și cit de curînd vom bate palma voinicește și vă vom spune: Bine ați venit în colectivă!

VASILE GH. IANCU, IONIȚA STOICA, NICOLAE STANCIU, ION MUNTEANU, GICU BEJGU, membrii ai gospodăriei agricole colective „Vladimir Maiakovski”, comuna Bucu, regiunea București

În luna ianuarie 1956, peste 1170 de familii de tărani muncitori din raionul Oltenița au intrat în gospodăria agricole colective și în întovărășiri agricole.

— De ce spui, tată, că ne-a sporit familia?
— Fiindcă am întemeiat alta mult mai mare!

Mă socotesc de-al vostru

Citind chemarea voastră din gazeta eu, gospodarul Gheorghe Onofrei, am stat la sfat cu mine și cu-ai mei, și-am hotărît să vă trimit ștaletă.

Condeiu! nu mi-a fost în viață frate și nici hîrtia soră nu mi-a fost, dar cu atîta cît le-am dat de rost, aștern aceste rînduri tremurate

Eu, precum știți, nu-s bun de lenevie cum alții, poate, nu-s la muncă buni. Încep treburile de cu luni și-l duc pînă spre sîmbătă-n chindie.

Din toată truda — nu mi-i de mirare, la urmă cu destule mă aleg. Hambarul însă tot nu-i plin întreg și-ades gîndeam că l-am făcut prea mare

Dar văd acum din ale voastre fapte, că l-am făcut, fără să știu, prea mic atunci cind voi, din fiecare spic, aveți atît belșug cît eu din șapte.

Și doar v-am spus că nu sînt slab la muncă, ba chiar pe unii pot să vă și-ntrec, de mă primiți alături să trec cu tot ce am: ogor, plăvani și luncă.

Am stat deoparte — îmi cunosc greșeala — și-aș fi venit cu drag, fără codiri, de n-ar fi dată omenestii firi, în rînd cu alte rele, și-ndoiala.

Închei cu gînd curat scrisoarea asta mă socotesc de-al vostru, frații mei, și iscălesc eu, Gheorghe Onofrei cu doi feciori, cu fata și nevasta

I. PATRAȘCU

Noi, colectivități, îi așteptăm cu bucurie

Zilele trecute am citit scrisoarea colectivității din comuna Bucu. Cele spuse de ei în scrisoare se potrivesc și unor consăteni de-ai mei. Vreau să arăt că și în satul nostru sînt oameni vrednici, de nădejde, ca de exemplu Nicolae Popescu, Marin Machedon, Iordan Iordoc, care mai stau încă la îndoială dacă să se înscrie în colectivă sau să mai aștepte. Noi avem nădejdea că nu vor mai sta multă vreme în cumpănă, ci vor veni în gospodăria noastră.

Eu le spun cu toată sinceritatea că sînt mulțumit atît de felul cum muncim în colectivă, cît și de felul în care ne este răsplatită munca. Bunăoară, pentru cele 1.016 zile-muncă ce le-am făcut anul trecut împreună cu familia mea, am primit drept răsplată peste 12.000 kg. porumb, grîu, floarea soarelui, car-

tofi, plus alte produse și bani. Adică am primit cît n-a avut vreodată neam de neamul meu.

De cind sînt în colectivă, traiul familiei mele e îndestulat. Și viața noastră va fi din an în an mai îndestulată, pentru că noi, colectivități, ne organizăm munca din ce în ce mai bine și sporim mereu avutul colectivei. De aceasta se poate convinge oricine vede planul nostru de producție pe anul 1956.

În încheierea acestei scrisori țin să îndemn încă o dată și din toată inima pe Nicolae Popescu, Marin Machedon, Iordan Iordoc și pe ceilalți oameni care mai șovăie, să vină în gospodărie. Noi, colectivități, îi așteptăm cu bucurie, deoarece ei sînt oameni vrednici și pricepuți.

DUMITRU UNGUREANU
membru al gospodăriei colective din satul Valea Roșie, raionul Oltenița

Din patria constructorilor comunismului

Pe pământurile destelenite

Departate, în stepele fără de sfârșit ale Kazahstanului de nord, acolo unde vânturi năpraznice clădesc troiene de zăpadă și unde gerul atinge —45 de grade, întocmai ca o familie sărăsită unită, trăiește și muncește în bună înțelegere colectivul tinerilor muncitori, ai noului sovhoz cerealiar „Malenkov”.

Numai doi ani, zeci de comsomoliști au venit aici pentru a desteleni aceste pământuri. Puțină vreme a trecut de atunci și totuși s-au făcut foarte multe. Sovhozul „Malenkov” și-a dus cu cinstite sarcinile la îndeplinire. Anul trecut, în ciuda timpului nefavorabil, s-a obținut o recoltă destul de bună. S-au înregistrat primele succese și în ceea ce privește construcția de locuințe. În stea goală s-a înălțat o așezare omenească: case cu un etaj și cu două etaje, magazin universal, brutărie, cantină, casă de cultură, întreprinderi industriale.

Acum, pe pământul Kazahstanului iarna e în toi. O iarnă aspră, cu viscole și înzăpeziri. Totuși, munca în sovhoz nu încetează nici o clipă. Oamenii se pregătesc activ pentru campania de primăvară.

De curând, muncitorii sovhozului au discutat în amănunțime rezultatele obținute anul trecut. Aceasta i-a ajutat să descopere rezervele suplimentare pentru mărirea producției de cerea-

le. S-a hotărât ca în 1956, de pe fiecare din cele 22.500 hectare, să se obțină 1.600 kg. cereale. Experiența a arătat că pentru obținerea unei recolte bogate, în condițiile climatice ale Kazahstanului de nord, o mare însemnătate o are reținerea zăpezii pe ogoare.

Nămeni nu ar putea spune că în această parte a țării nu cade zăpadă din beșug. Oricât de abundentă ar fi însă zăpada, vânturile năpraznice o suflă de pe ogoare. Iată de ce, în prezent, în sovhoz se acordă o atenție deosebită reținerii zăpezii. Zi și noapte, fără întrerupere, lucrează 8 mașini speciale.

Mecanizatorii noștri, povesteste directorul sovhozului, Nikolai Lizunov — au reținut zăpada pe o suprafață de 16.000 hectare!

În condițiile locale, o mare însemnătate pentru recoltă o au perioadele de însămânțare. Anul trecut, grâul de primăvară a fost însămânțat în decurs de 10 zile. De pe sectoarele pe care grâul a fost semănat într-un termen mai scurt, s-a strâns o recoltă bogată. Muncitorii sovhozului au hotărât deci ca în această primăvară să însămânțeze culturile cerealiere în decurs de numai 6 zile. Pentru aceasta există toate condițiile necesare, colhozul având la dispoziție 147 de semănători.

Pornind la întrecere socialistă în cinstea celui de al XX-lea Congres al

N-au trecut nici doi ani din ziua în care tinerii sosiți din diferitele colțuri ale Uniunii Sovietice au întemeiat sovhozul cerealiar „Ordjonikidze” în regiunea Kustanai, pe pământurile virgine și înțelenite ale R.S.S. Kazah. Astăzi, această așezare omenească numără aproape 2.500 de locuitori.

ÎN FOTOGRAFIE: strada Hrușciov, principala stradă a sovhozului.

P.C.U.S., mecanizatorii sovhozului și-au luat angajamentul să îndeplinească înainte de termen planul de reparații al parcului de mașini și tractoare. Ei și-au îndeplinit cu cinstă acest angajament. Cele 57 de tractoare au fost în întregime remontate. De asemenea, s-a terminat pregătirea semănătorilor, a plugurilor, a cultivatoarelor. Toate mașinile reparate au fost recepționate de o comisie specială și puse în păstrare.

Sovhozul nostru e un sovhoz cerealiar — spune directorul. — Planul de perspectivă prevede însă că noi trebuie să dezvoltăm pe larg și creșterea viteilor. Încă în 1956 vom avea cel puțin 200 de vite cunoscute mari și câteva sute de porci. Pentru nevoile creșterii viteilor vom însămânța în toamnă 340 hectare cu porumb, 5 hectare cu rădăcini nutritive, câteva hectare cu cartofi și peste 100 hectare cu floarea soarelui. Acesta va fi primul pas al sovhozului pentru crearea unei puternice baze de nutreț.

În prezent, în sovhoz se desfășoară pregătirea noilor cadre. În școala de mecanizare învață 10 tineri, iar la cursurile sovhozului 25. Până în primăvară ei își vor însuși temeinic tehnica și vor ști să lucreze bine pământul. Zece fete comsomoliste urmează cursurile zootehnice.

Pe drept cuvânt se poate spune că oamenii sovhozului „Malenkov” au înghesbat un colectiv unit și iubitor de muncă. Organizația comsomolista numără aproape 100 de tineri. În munca de zi cu zi comsomolistii ajută direcția colhozului și organizația de partid. Din inițiativa tinerilor,

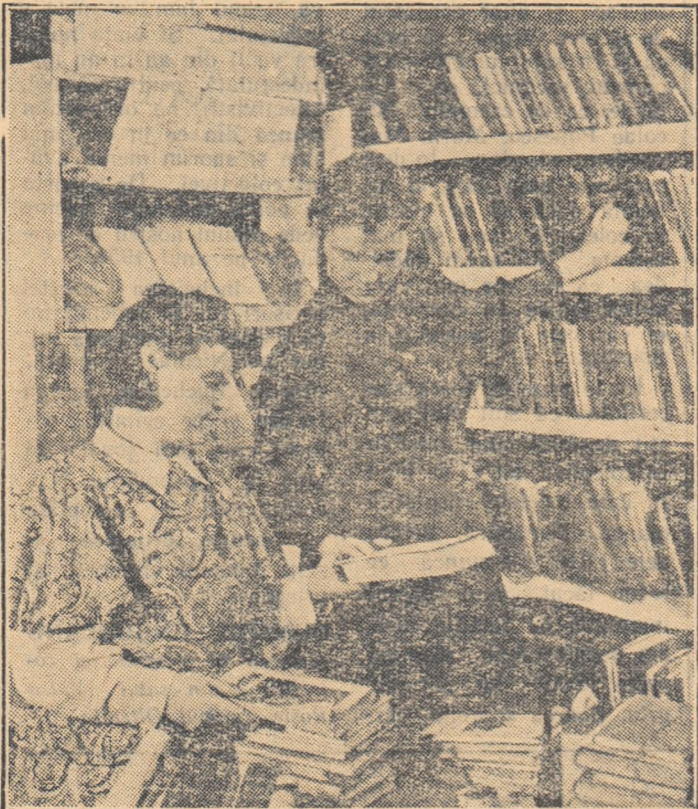
în sovhoz a fost înființată o caravană cinematografică care prezintă filme sovietice și străine de trei ori pe săptămână. Biblioteca sovhozului are peste 3.000 de volume. Sefa bibliotecii, comsomolista Tamara Gridina, organizează deseori consfătuiri cu cititorii. Totodată, se desfășoară din plin activitatea artistică. Există o echipă de dansuri și un cor. O dată pe lună colectivul artiștilor amatori dă reprezentații în fața muncitorilor sovhozului. Sportul e și el bine organizat.

Pe zi ce trece viața munci-

torilor sovhozului „Malenkov” devine tot mai frumoasă. Agronomul sovhozului, Ivan Andreev, ne povestește că în primăvară oamenii vor sădi copaci, vor face un parc cu alei drepte și umbroase, o grădină cu pomi fructiferi.

Colectivul sovhozului „Malenkov” muncește cu rivă și dragoste pentru ca până în ziua deschiderii celui de al XX-lea Congres al P.C.U.S. să termine în întregime pregătirea pentru însămânțările de primăvară.

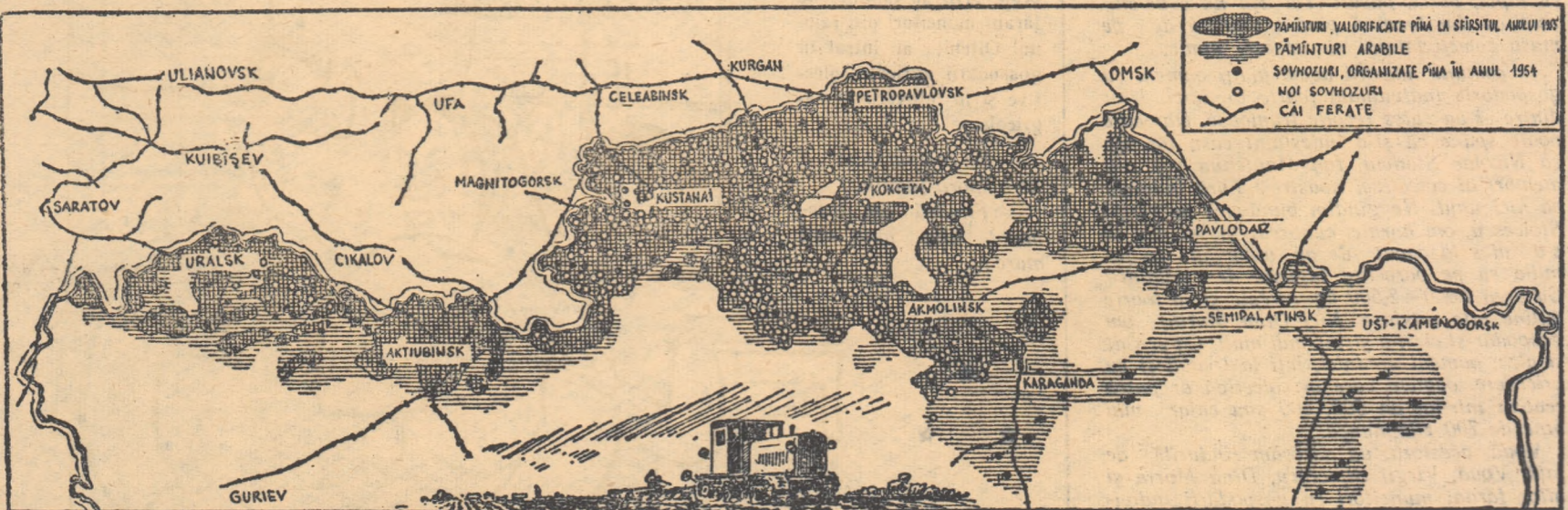
I. SOKOLOV

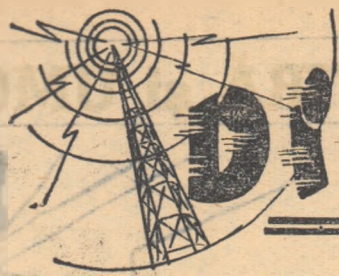
Bibliotecarele aranjează cu grijă cărțile primite la biblioteca sovhozului „Ordjonikidze”.

Sovhozul „Ordjonikidze” are stația lui de radioficare. Iată-l pe tehnicianul I. Semenov la lucru.

Regiunile în care s-au valorificat pământurile virgine și înțelenite din Kazahstan.

DIN TOATA LUMEA

U.R.S.S. — luptătoare neobosită pentru întărirea păcii

Propunerea de a se încheia un tratat de prietenie și colaborare între U.R.S.S. și S.U.A. — făcută de N. A. Bulganin, șeful guvernului sovietic, în mesajul trimis președintelui S.U.A., Eisenhower, — a avut un larg răspuns în întreaga lume. E evident că stabilirea de relații mai bune între aceste două mari puteri ar duce la îmbunătățirea situației internaționale. Pentru acest motiv, schimbul de mesaje care a urmat primei propuneri a șefului guvernului sovietic se află în centrul atenției popoarelor.

Răspunzând primului mesaj al lui N. A. Bulganin, președintele Eisenhower recunoaște că toate statele sînt datoare să lupte pentru întărirea încrederii și colaborării internaționale. Eisenhower împărtășește de asemenea părerea șefului guvernului sovietic, că prietenia istorică dintre popoarele U.R.S.S. și S.U.A. constituie o temelie trainică pentru stabilirea de legături tot mai bune între cele două state. Totuși președintele S.U.A. nu se alătură propunerii șefului guvernului sovietic cu privire la încheierea unui tratat de colaborare sovieto-american.

În cel de al doilea mesaj al său, N. A. Bulganin demonstrează din nou deosebită contribuție pe care ar aduce-o tratatul de prietenie și colaborare dintre U.R.S.S. și S.U.A., la întărirea păcii. Nu poate fi socotit de fel o piedică faptul că proiectul de tratat sovieto-american cuprinde unele prevederi asemănătoare celor din Carta O.N.U., așa cum susține președintele S.U.A. Doar însăși S.U.A. au încheiat tratate asemănătoare, ca de pildă tratatul americano-japonez. În aceeași ordine de idei, noul mesaj al lui N. A. Bulganin arată în continuare că Uniunea Sovietică este gata să încheie tratate de prietenie cu Anglia, Franța și alte state. Totodată, dorind să obțină o apropiere între toate statele, Uniunea Sovietică își reînnoiește propunerea cu privire la încheierea unui tratat între cele două grupuri de state — statele înglobate în N.A.T.O. și cele participante la Tratatul de la Varșovia.

Președintele Eisenhower susține, în răspunsul său, că ar fi vremea să se renunțe la vorbe și să se treacă la fapte, în vederea întăririi păcii. Părerea este pe de-a-ntregul justă. Este de remarcat aici că Uniunea Sovietică aplică de multă vreme acest principiu. Așa cum se arată și în noul mesaj al lui N. A. Bulganin, Uniunea Sovietică și-a redus forțele armate, a renunțat la orice bază militară pe teritorii străine și, în urma inițiativei sale, s-a ajuns la încheierea Tratatului de stat cu Austria.

Iată unele dintre faptele recente. Nu tot același lucru se poate spune însă despre S.U.A. și despre alte țări apropiate lor. Lărgirea bazelor militare pe teritorii străine, mărirea bugetelor militare, declarațiile necugetate și amenințările cu arma atomică sînt și ele fapte, dar dintre acelea care nu slujesc, ci, dimpotrivă, dăunează cauzei păcii.

Tratatul de prietenie și colaborare sovieto-american ar îndrepta pe făgașul faptelor, în sprijinul păcii, eforturile ambelor popoare, și nu numai ale poporului sovietic. Un asemenea tratat ar înlesni trecerea la o reducere substanțială a armamentelor și fortelor armate, precum și încheierea unui acord asupra interzicerii armei atomice, stabilindu-se bineînțeles controlul internațional corespunzător. Tratatul ar usura totodată rezolvarea problemei securității europene și a problemei germane. De asemenea, s-ar putea găsi astfel mai lesne calea de urmat pentru dezvoltarea schimburilor între Est și Vest.

Ideea încheierii unui tratat de prietenie și colaborare de lungă durată sovieto-american a găsit o largă aprobare în rândul popoarelor. Ele văd în această nouă inițiativă stăruința neîncetată pe care o depune Uniunea Sovietică în vederea întăririi păcii în lume. Spiritul nou, al discuțiilor deschise între conducătorii de state, statornicit anul trecut la Geneva, este astfel dus mai departe de guvernul sovietic.

Ce au arătat tratativele de la Washington

În ultimele zile ale lunii ianuarie, conducătorii Angliei și S.U.A. s-au întâlnit la Washington, pentru a duce tratative într-o seamă de probleme ale politicii externe.

Propaganda cercurilor imperialiste a căutat să prezinte aceste tratative ca un fapt doveditor, chipurile, al „unității anglo-americane”.

Dar, aproape că nu există problemă discutată la această recentă întâlnire din care să nu reiasă marile contradicții dintre Anglia și S.U.A. Astfel, S.U.A. sînt nemulțumite de faptul că Anglia nu sprijină suficient pactul militar din Asia de sud-est (S.E.A.T.O.). Anglia, la rândul ei, e nemulțumită de operațiunile impuse de S.U.A. în privința comerțului cu R. P. Chineză, deoarece aceste operațiuni lovesc deosebit în interesele comerțului englez. Și mai grave sînt neînțelegerile anglo-americane în proble-

mele Orientului Mijlociu. Țările din această parte a lumii au mult petrol, pentru exploatarea căruia concurează și Anglia și S.U.A. Anglia ține morțiș să rămână și mai departe singura stăpîna a zărilor negru din Orientul Mijlociu, iar S.U.A. întreprinde din ce în ce mai des tot soiul de manevre menite să cucerască pozițiile ce le deține capitalul englez aici.

În realitate deci, departe de a oglindi unitatea „aliților”, întrunirea Eden-Eisenhower și a miniștrilor lor de externe a scos și mai mult în evidență contradicțiile anglo-americane.

Nu se poate spune însă că Anglia și S.U.A. nu s-au înțeles totuși într-o anumită privință. Declarația dată la sfîrșitul tratativelor de la Washington arată deplina concordanță de vederi între cei doi parteneri în ceea ce privește continuarea războiului rece.

FAPTE ȘI MĂRTURISIRI

● În anul 1956, deficitul bugetar al societăților de căi ferate de stat italiene se va ridica la uriașă sumă de 100 miliarde lire italiene. Acest deficit reprezintă a treia parte din totalul deficitului bugetar al statului.

● Potrivit datelor oficiale publicate de Direcția generală de statistică turcă, în cursul anului 1955, pînă la 1 decembrie, comerțul exterior al Turciei a înregistrat un deficit de 504.500.000 lire turcești. În comparație cu anul 1954, deficitul total al anului 1955 este mai mare cu 97.200.000 lire.

Act uni provocatoare

Încalcînd principiile dreptului internațional, auoritățile militare americane, aflate în Germania apuseană, Turcia și pe alte baze militare, întreprind acțiuni din cale afară de primejdioase. Ele trimit pe teritoriile Uniunii Sovietice și ale țărilor de democrație populară mari baloane încărcate cu aparate de fotografiat, aparate de radioemisie și radiorecepție pentru spionaj. De asemenea, sînt lansate baloane cu manifeste și literatură de propagandă cu caracter dușmănos față de U.R.S.S. și țările de democrație populară.

Guvernul U.R.S.S. a înaintat note de protest guvernelor S.U.A., R. F. Germană și Turciei, cerîndu-le să ia măsurile corespunzătoare pentru încetarea unor astfel de acțiuni ilegale. Note de protest au înaintat și R. Cehoslovacă și R. P. Bulgaria.

Popoarele țărilor lagărului socialist, între care și poporul nostru, cer să se pună capăt unor astfel de procedee nedemne care încălcă normele elementare ale relațiilor internaționale.

Dela o SĂPTĂMÎNĂ la alta

Politica de pace a Chnei populare

La Pekin a avut loc sesiunea Comitetului pe întreaga Chină a Consiliului Consultativ Politic Popular.

În raportul său, Ciu En-lai a făcut însemnate propuneri menite să ducă la întărirea păcii. China se pronanță pentru o conferință în Asia de răsărit în vederea unificării pașnice a Coreei și pentru o nouă conferință la Geneva, care să se ocupe de punerea în viață a acordurilor privitoare la Vietnam. Guvernul popular chinez susține pe mai departe ideea înfăptuirii unui pact de pace colectiv în Asia și în zona Pacificului. Totodată, pronunțîndu-se pentru o înțelegere care să ducă la înlăturarea încordării din regiunea Taiwan, guvernul consideră că această problemă nu mai poate fi tărăgănată mult timp.

Trecînd la examinarea unor chestiuni interne, Ciu En-lai a vorbit despre avîntul revoluției socialiste în China. Mase largi de țărani chinezi pășesc hotărît pe calea muncii colective, arătînd de partidul comunist. Peste 60 la sută din numărul gospodăriilor țărănești au intrat în cooperativele agricole de producție. Marile progrese realizate și în celelalte ramuri ale economiei naționale fac cu putință ca primul plan cincinal al R.P. Chineze să fie înfăptuit în 4 sau 4 ani și jumătate. Propunerile guvernului chinez, ca și succesele obținute de China populară pe drumul socialismului contribuie din plin la întărirea neîntrepută a forțelor păcii în întreaga lume.

Noul guvern al Franței

De la 1 februarie, Franța are un nou guvern. Din noul guvern, condus de secretarul general al partidului socialist francez, Guy Mollet fac parte reprezentanți ai

partidelor socialist și radical-socialist. În declarația făcută în fața Adunării Naționale franceze, Guy Mollet a făcut o seamă de promisiuni. El s-a pronunțat pentru încetarea teroarei din Algeria, pentru tratative în vederea obținerii dezarmării generale și pentru o politică de negocieri cu U.R.S.S. În problemele interne, Mollet a anunțat unele măsuri de îmbunătățire a situației materiale a oamenilor muncii din Franța.

Dar programul lui Guy Mollet cuprinde și puncte care nu merg pe o linie progresistă. De pildă, în declarația susamintită se vorbește despre revenirea la vechiul și reacționarul sistem majoritar de vot care nedreptățește deosebit Partidul Comunist Francez. Tocmai de aceea, actualul guvern nu corespunde decît în parte năzuințelor maselor populare franceze care cer înfăptuirea unei depline politici de stînga și participarea Partidului Comunist Francez la guvern.

MALAYA

Cu cîteva săptămîni în urmă, în orașelul malayez Baling s-au purtat tratative cu privire la încetarea operațiilor militare în Malaya. La aceste tratative au participat, de o parte, ministrul principal al Malayei și ministrul principal al coloniei Singapore, — iar de altă parte, delegația comunistilor și a armatei populare de eliberare națională, în frunte cu Ciu Peng, secretar general al Partidului Comunist din Malaya. Pentru a înțelege mai bine rostul acestor tratative, să răsfoim cartea istoriei și geografiei Malayei.

Malaya este o țară cu privilegii minunate. Teritoriul ei este situat pe o limbă de pămînt din sudul continentului asiatic, scaldată de apele Oceanului Indian. Ea are o întindere de 132.000 de km. pătrați și o populație de 6.500.000 de oameni. Malaya ocupă primul loc în lume în ce privește bogăția în cauciuc și cositor. Avuțiile ei au strălucit încă de mult pofte nesătioase ale colonialiștilor.

Acum două secole, Malaya a încăput pe mina colonialiștilor englezi. Au urmat vremuri de grea urgisire a poporului, vremuri de cruntă exploatare. Cei ce cîrteau împotriva colonialiștilor erau supuși la cele mai sălbătice schingiuiri. Poți ucide însă mii de oameni, poți întemnița alte zeci de mii, dar nu poți nimici un popor întreg.

În toii luptelor pentru dobîndirea stăpînirii colonialiste, a luat ființă armata populară de eliberare națională. În furia lor, colonialiștii englezi au asmuțit asupra neînfricaților patrioți malaezi trupe străine, de aproape 200.000 soldați, înzestrate cu cele mai ucigătoare arme. Generalul englez Templer, renumit

prin crimele lui, a fost trimis pentru a înăbuși în sînge lupta pentru eliberare a poporului malayez. Dar și cruzimile acestui general s-au dovedit a fi nepuțințioase.

Cîrmuitoarii englezi s-au lăsat apoi de un alt șiretlic, denumit de ei „binefacere”. Ei au „dăruit” Malayei o așa zisă constituție. Prin această constituție, țara a fost împărțită în două: Malaya și Singapore. Colonialiștii au împărțit în două poporul malayez spre a-i slăbi astfel forțele de luptă.

Dar n-au reușit. Cîrmuirea insulei Singapore și cîrmuirea Malayei (care mai joacă după cîntecul colonialiștilor englezi) : au fost forțate să ia loc la masa tratativelor din orașelul Baling.

Guvernul englez a fost nevoit să accepte să ducă discuții la Londra cu cîrmuitoarii Malayei pentru acordarea independenței depline a Malayei. După tratativele de la Londra vor continua discuțiile cu privire la încetarea

SATIRĂ și UMOR • SATIRĂ și UMOR • SATIRĂ și UMOR

E... ȘI NU E!

Poate că unora titlul acesta le-ar părea fără sens. Cum adică... poate un lucru să fie și să nu fie, în același timp? Ca întotdeauna, când trebuie să convingi pe cineva, sint necesare un exemplu, două, trei... Noroc că exemplele nu lipsesc! Uite, s-o luăm cu începutul: la căminul cultural din comuna Ușurei, regiunea Pitești, este un aparat de radio? Este! Aici nu-i nici o îndoială! O spun scriptele căminului și... chiar cițiva oameni care l-au văzut. Mergă acest aparat de radio? Nu merge! Fiindcă e stricat. În situația asta, se mai poate spune că este? Nu, nu este!

Mai departe: există la acest cămin o echipă de teatru, una de dansuri, cercuri de citit și, mă rog tot ce trebuie ca să justifice viața unui cămin? Nici vorbă că există! N-ai decit să

răsfoiești registrele de „evidența activității” și te-ai convins. (Acum, între noi fie vorba, acest lucru e cam greu de realizat deoarece, ca să vezi registrele trebuie să intri în cămin, iar ca să intri trebuie să deschizi un lacăt cit căciula. Ei, bine, chiar dacă ai reușit să faci rost de cheie, tot n-ai să-l poți deschide, fiindcă lacătul... e înțepenit de rugină! Totuși, cineva a intrat cu cițva timp în urmă și s-a convins — în locul nostru — de existența pe hirtie a echipelor și cercurilor de care vorbeam mai sus). Prin urmare, fiecare din aceste forme de activitate culturală există! Bine, dar văzut-a cineva în ultimele luni o ciț de slabă mișcare culturală în Ușurei? N-a văzut! Păi, dacă n-a văzut, poți obliga omul să spună că este... cind nu este?

În sfârșit, o ultimă întrebare: în funcția de director al căminului cultural este cineva? Cho!... Se cheamă Tărcan Vergică și, pe lângă director e și învățător în comună. Totuși, tovarășul Tărcan face el... ce nu face, că nu e director al căminului.

Iată de ce, cind îți întrebi vreun om din parțile locului și-l întrebi: „Este viață culturală în Ușurei?” — omul îți răspunde incurcat: „Este... și nu este!” Și are dreptate.

St. F.

(După o corespondență trimisă de N. Mindra)

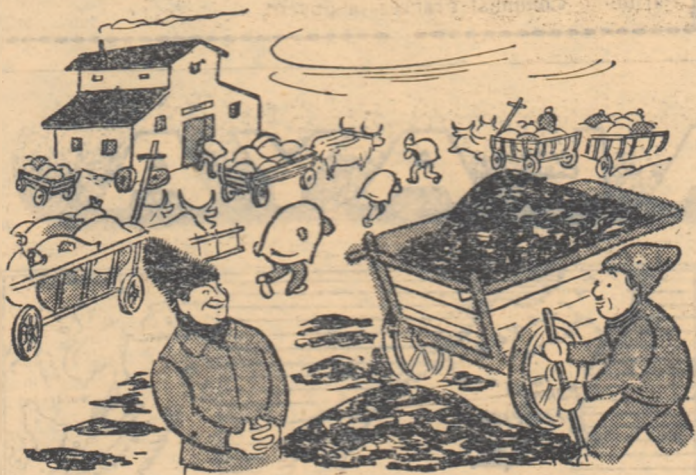
Ghicitori

Cinel, cinel,
Aude fără urechi
Vorbește fără gură
Răspunde pe orice limbă.
(Ecoul)

Zi și noapte stau de pază
N-am picioare și tot umblu
N-am nici mină și tot bat.
(Ceasul)

LA MOARĂ

Ilie N. Marinache, membru al întovărășirii agricole „Drumul păcii” din comuna Teiu, raionul Topoloveni, regiunea Pitești, a cărat la cîmp tot gunoiul de grajd din gospodăria sa, precum și 35 de care de gunoi din curtea morii.

— Oamenii obolesc descărcînd saci cu grîu și porumb, și tu obosești încărcînd gunoi!
— Ehe, dacă te-ai gândi mai bine, ai înțelege că și eu încarc tot bucate... Pun aici în car sporul recoltei viitoare...

Unele colective sportive sătești nu se preocupă de problema echipamentului.

— Ascultă, nu știi cum trebuia să vii echipat la schi?
— Eu știu, dar cei din colectivul nostru nu vor să știe!

(Desen de MATTY)

— Nene, în ciț timp îi crește unei oi lina la loc?

— În cițeva luni.

— Păi ăsteia de la gazeta de perete de ce nu i-a crescut, că stă aici de astă vară!

(Desen de C. FLORIAN)

Musca lăudăroasă

— Nu mai pot de-atita muncă! Istovită-s de putere, Căci din zori și pină-n noapte Tot adun în faguri miere. (Zise-o muscă sfînd pe-un fagur Scos atuncea din știubei, Către gizele-adunate Ciocă împrejurul ei). Dar cind musca — bat-o vinal — Tot sporovăia fudulă, Iată că veni albina... Musca — zdup! — într-o celulă.

— Ieși! — strigă la ea albina
Ce, vrei mierea să mi-o spurci?
Ori, în rang, printre insecte
Vrei, prin munca mea să urci?

MORALA:

Le place unora să zbiere
Că munca altora e-a lor,
Dar e o vorbă din popor:
„Nu orice muscă face miere”.

A. MUȘAT

Epigrame

Gestionarul cooperativei din satul Chidea, raionul Cluj, Alex. Bodocan, deschide și închide magazinul după bunul lui plac, vinde mărfurile pe sprinceană, încasează diferențe de preț, etc.

Aici la cooperativă
Se cer schimbate deopotrivă
Sistemul aplicat, orarul,
Și mai ales... gestionarul.

Sala căminului cultural din comuna Dragalina, raionul Călărași, unde au loc reprezentanțiile Festivalului filmului pentru sate, nu este încălzită și de aceea numărul spectatorilor este redus.

Zice-un spectator străin,
Întrebînd pe un vecin:
— E-așa frig aicea, oare,
Totdeauna, frățioare?
— Ași, de unde, vai de mine!
Numai... iarna, măi vecine!

IGOR BLOCK

Unii salariați ai sfaturilor populare nu rezolvă la timp cererile țăranilor muncitori, pentru înjunțarea asociațiilor și întovărășirilor agricole.

CEREREA: — Ascultă la mine: ești singurul om cu care nu m-aș întovărăși niciodată!

(Desen de GH. BADEA)

Tovarășul Picincu Vasile, secretarul sfatului popular al comunei Grozești, raionul Codăești, nu acordă nici un sprijin căminului cultural, deși răspunde, din partea sfatului, de munca culturală.

— Să mai spună cineva că nu sprijin căminul!